

به بهانه انتصاب شهید بهشتی به عنوان اولین رئیس دستگاه قضایی پس از پیروزی انقلاب، «فرهیختگان»

نظام قضایی ۱۰۰ سال اخیر کشور را بررسی کرد

معمار دستگاه قضایی پس از انقلاب

استقلال قوه قضائیه از قوای دیگر خصوصا قوه مجریه را می توان به عنوان مهم ترین عامل تضعیف و ناکارآمدی دستگاه قضائی کشور دانست. اما به واسطه انقلاب اسلامی سال ۱۳۵۷ موضوع جایگاه قوه قضائیه در نظام حکومتی احیا و قوه قضائیه به عنوان رکنی مهم جایگاه بسیار والایی یافت. با مراجعه به مطبوعات و خاطرات دوران قبل از پیروزی انقلاب اسلامی و مقایسه نظام قضایی آن دوره با عملکرد قوه قضائیه در دوران جمهوری اسلامی می توان دریافت

فرهیختگان قبل از پیروزی انقلاب همواره قوه قضائیه به عنوان مجری عدالت تحت نفوذ قوه مجریه بوده است. در زمان مشروطه قوه قضائیه فاقد ساختار، تشکیلات و مدیریت منظم و مستقلى بود و همواره وزارت دادگستری که جزئی از قوه مجریه بوده به عنوان بالاترین مقام و مدیر اجرایی در راس هرم دستگاه قضایی نمود و بروز داشته است و هدایت و مدیریت قوه قضائیه را پس از مشروطه تا انقلاب اسلامی سال ۱۳۵۷ عهده دار بوده است. عدم

فرهیمزان با سلسله قاجار و دقیقا از زمان ناصرالدین شاه به بعد به مرور زمان ساختارهای جدید حکومت شکل گرفت. بسیاری از رجال این دوران پس از حضور در ممالک غربی، تلاش می کردند سر و شکل ایران را نیز مانند این کشورها کنند. از فرهنگ پوشش تا ورود جراید و مطبوعات و حتی فرم های جدیدی در نظام حکومتی محصول همین فرآیند است. در این ایام ایده تشکیل سیستم قضایی در کشور با فرم جدید دولت داری مطرح شد و سپس با تلفیقی از محاکم شرعی سنتی و ساختارهای جدید حکومتی، مراکزی با عنوان دیوانخانه دایر شد، روسای این مراکز مستقیما با حکم شاه فعالیت می کردند اما به واقع مسئولیت صدور حکم برعهده روحانیون و بعضا علمایی بود که در میان مردم به تشرع معروف بودند.

نظام قضایی در دوره قاجاریه

فرهیمزان با سلسله قاجار و دقیقا از زمان ناصرالدین شاه به بعد به مرور زمان ساختارهای جدید حکومت شکل گرفت. بسیاری از رجال این دوران پس از حضور در ممالک غربی، تلاش می کردند سر و شکل ایران را نیز مانند این کشورها کنند. از فرهنگ پوشش تا ورود جراید و مطبوعات و حتی فرم های جدیدی در نظام حکومتی محصول همین فرآیند است. در این ایام ایده تشکیل سیستم قضایی در کشور با فرم جدید دولت داری مطرح شد و سپس با تلفیقی از محاکم شرعی سنتی و ساختارهای جدید حکومتی، مراکزی با عنوان دیوانخانه دایر شد، روسای این مراکز مستقیما با حکم شاه فعالیت می کردند اما به واقع مسئولیت صدور حکم برعهده روحانیون و بعضا علمایی بود که در میان مردم به تشرع معروف بودند.

۲۹ ایراد مهم در فعالیت دیوانخانه در زمان قاجار

در زمان ناصرالدین شاه اولین حکم برای تأسیس دیوانخانه صادر شد. در این زمان البته مسئولیت رسیدگی به دعاوی غیر حقوقی بر عهده دولت بود و دیوانخانه در آن دخالتی نداشت. در این ایام و با گذشت زمان یک بار در زمان میرزا تقی خان امیر کبیر و بار دیگر در زمان میرزا حسین خان مشیرالدوله ساختار دیوانخانه تغییر کرد و نهایتا در زمان مظفرالدین شاه و با آغاز جنبش مشروطه دیوانخانه متحول و تبدیل به عدالتخانه شد. البته نباید فراموش کرد که درگیری های اصلی در زمان قاجار نه بر سر ساختار و شکل نهاد قضایی، بلکه بر سر ضمانت اجرای احکام بود. طی فرآیندهایی در دوران قاجار وزیر عدلیه با عداالت هم مشغول به کار شد که مهم ترین وظیفه اش ساماندهی و اداره دیوانخانه بود. این وزیر در این ایام مسئول بررسی احکام اجرایی و تصمیم گیری در مورد نحوه اجرای حکم بود که خب بالطبع به دلیل فقدان قوانین کافی و نظارت لازم، بسیاری از این احکام حتی در صورت صدور بر پایه عدالت، از هیچ ضمانت اجرایی ای برخوردار نبود. ایراد دوم فرآیند کار دیوانخانه بود. همان طور که در سطور قبلی ذکر شد تشکیل دیوانخانه تلفیقی از محاکم شرعی سنتی در ایران و ساختارهای نوین قضایی بود، از این رو تشکیل دیوانخانه به معنای تعطیلی محاکم شرعی دیگر علمای بلاد مختلف نبود به این معنی که همزمان با فعالیت دیوانخانه برخی علمای نیز بر حسب سنت گذشته به قضاوت می پرداختند و البته مردم نیز بعضا اعتماد بیشتری به این فرآیند سنتی داشتند. فعالیت موازی این دو نهاد سنتی و جدید و صدور احکام معارض و ناسخ و منسوخ نهایتا موجب شد که به هم ریختگی در فعالیت دیوانخانه بیشتر شود و در زمان مشروطیت نارضایتی عمومی از دستگاه قضایی به اوج خود برسد.

۲۹ تأسیس عدالتخانه خواسته اصلی مشروطه خواهان

با وجود اینکه ظلم و ستم دستگاه سلطنت باعث شده بود که مشروطه خواهان اولین خواسته خود را تأسیس عدالتخانه قرار دهند، اما به تدریج این خواسته از اولویت انقلابیون خارج شد و آنها تحت تأثیر روشنفکران برگشته از غرب اولویت خود را تشکیل مجلس شورای ملی قرار دادند، چرا که می گفتند در صورت تشکیل این نهاد، می توان دیگر نهادهای لازم در کشور را نیز سامان داد. با همین تصور امادر تدوین قانون اساسی هیچ اشارهای به نهاد قضایی و دادگستری نشد و بعد از مدتی در مجلس دوم که اصلاح قانون اساسی در دستور

قرار گرفت، اصل ۲۷ متمم به مساله تفکیک قوا و تأسیس قوه برای امور قضایی اختصاص داده شد. مواد مربوط به نهاد دادگستری و رویه های قضایی در این قانون نسبت به قبل متریقی بود و بر مواردی از قبیل علنی بودن محاکم قضایی و استقلال قضات تأکید می کرد. اصول ۷۱ و ۷۲ این قانون نیز توضیح دهنده فعالیت این نهاد جدید بودند، مهم ترین نکته این قانون وارد کردن جرائم سیاسی به حوزه فعالیت دادگاه های جدید بود. در ابتدا یعنی پس از صدور حکم مشروطیت، و در زمان فعالیت عبدالحسین میرزا فرمانفرما به عنوان وزیر عدلیه، وادرسی در این نهاد قضایی برعهده چهار محکمه شامل ابتدایی، جزائی، استیناف و تمییز گذاشته شد، بعدا مدعی العموم یا همان دادستان نیز به این مجموعه اضافه شد. این اتفاق در زمان وزارت مشیرالدوله پیرنیا به وقوع پیوست. در دوران عدالتخانه قوانین به اصول محاکمات حقوقی جزائی و تجاری تقسیم و به مرور تا پایان دوران قاجار حداقل هایی از فرآیندهای دادرسی و نهادهای پایه قضایی شکل گرفت. اولین آیین دادرسی مدنی ایران در سال ۱۲۹۰ تدوین شد. این مجموعه قوانین که اساسا از قوانین جاری کشور فرانسه اقتباس شده بود در ابتدا با نام «اصول محکمتا» اجرایی و بعدا ه دستخوش تغییرات زیادی شد که مهم ترین آن اصلاح اساسی در سال ۱۳۱۸ بود. بعد از آیین دادرسی برخی قوانین موضوعه دیگر نیز از بلژیک، فرانسه و سوئیس وارد ایران شدند؛ به این صورت که مجموعه قوانینی با سرفصل هایی چون احوال شخصیه و اقامت در جلد ۲ و ۳ قانون مدنی تدوین و تصویب شد. روح حاکم بر این قوانین که به صورت کلی از کشور های اروپایی یاد شده بود انطباق اندکی با اهداف و هنجارهای اسلامی داشت و به عبارتی «سکولاریسم» روح حاکم بر آنها بود.

نمای جدید در دوران پهلوی

در دوران سلطنت رضاخان با وجود تغییرات گسترده در بسیاری از نهادها، اما سیستم قضایی تغییر چشمگیری نکرد، حداقل در محتوا تحولی رخ نداد و تنها به روز آمد کردن برخی نهادهای طبق توصیفات اقتباسی از سیستم های غربی و کم کهنهادهای بین المللی اکتفا شد. از اقدامات مهم این دوره تبدیل نهادهای قبلی به وزارت دادگستری و همچنین مصوبه ۱۳۰۷ بود که در آن مورد مالکیت اسباب تملک و حقوق قراردادها شامل ۹۵۵ ماده تدوین و اجرایی شد. علی اکبر داور وزیر مالیه و همچنین عدلیه کابینه فروغی با استفاده از اختیار خود در آخرین روزهای بهمن ۱۳۰۵ عدلیه را منحل کرد و عدلیه جدید را در دیهشت ۱۳۰۶ بنا نهاد. هدف اصلی «داور» از انحلال عدلیه، پاکسازی دستگاه قضایی از قضات ومقاماتی بود که میلی به غربی و عرفی کردن عدلیه نداشتند. تلاش «داور» در تجدید سازمان دستگاه قضایی کشور، حذف روحانیون و جذب تحصیلکردگان و قضات متعدد و جدید را در پی داشت. در این دوران به گواهی بسیاری از اسناد تاریخی وزارت دادگستری فاسدترین ایام خود را سپری کرد و به طور کلی با نظارت مستقیم رضاشاه برای پیشبرد اهداف سلطنت فعالیت داشت. علی اکبر داور، وزیر مالیه و وزیر عدلیه کابینه محمدعلی فروغی به عنوان پدر دادگستری در آن زمان فعالیت زیادی برای ساماندهی حقوق عمومی و قوانین کشور می کند اما سرانجام و بعد از یک دوره درگیری سیاسی با رضاشاه به طور مرموزی از دنیا می رود.

پس از رضاخان و آغاز دور دوم حکومت پهلوی، ساختارهای قضایی با سرعت بیشتری گسترش یافت و به روز شد اما مسیر حرکت تغییری نکرد و همچنان منتج از سیستم های غربی، دستگاه قضایی در ایران دنبال می شد. در سال های ابتدایی پهلوی دوم یعنی حداقل ۱۳۲۰ تا ۱۳۳۲ که منبعث از تغییر راس حکومت به نوعی فضای سیاسی کشور باز شده بود و محمدرضا پهلوی تلاش می کرد و چپهای دموکراتیک نسبت به پدر خود به نمایش بگذارد برخی اقدامات مهم از جانب دستگاه قضایی اجرایی شد. در این دوران برخی منصوبان و عمال رضاشاه دادگاهی شدند، پلیس وقت به محاکم قضایی کشانده شد و حتی برخی املاک غصب شده توسط رضاخان، استردا شد. ماجرای فرمول «بهنام» از جمله فرآیندهایی بود که برخی اموال و املاک را به صاحبان اصلی آنها واگذار می کرد. این فرآیند نهایتا در ۱۲ خرداد ۱۳۲۱ تحت عنوان لایحه «تعیین تکلیف املاک واگذاری» به تصویب نهایی نمایندگان رسید. البته نباید فراموش کرد که در این ایام با اقداماتی مازی تأثیر دادگاه های عمومی و مدنی در کشور کمرنگ شد، از جمله این اقدامات افزایش اختیارات دادگاه های نظامی بود، یعنی از سال ۱۳۳۲ به بعد همین حداقل فعالیت های دادگاه های مدنی نیز تحت الشعاع دخالت دیگران قرار گرفت. این دادگاه های نظامی بعد از کودتای ۱۳۳۲ محمد مصدق و برخی نزدیکان و اعضای کابینه وی را مورد محاکمه قرار دادند که منجر به صدور احکام سنگینی برای اعضای دولت محمد مصدق شد.

دستگاه قضایی پس از کودتا

حدود ۲۵ سال پهلوی دوم بعد از کودتای ۱۳۳۲ در ایران حکومت و سلطنت را به دست داشت. در سال های اول یعنی همان زمانی که هنوز تبوتاب کودتا و حضور نخست وزیر جدید داغ بود، اندکی اصلاحات سیاسی مصدق از بین رفت و هرچه وی رسته بود پنبه شد. در این سال ها علاوه بر اینکه وزارت دادگستری دوباره در اختیار تام و تمام خاندان سلطنت قرار گرفت، برخی نهادهای دیگر مانند سازمان اطلاعات و امنیت کشور (ساواک)، رکن دوازش و دادگاه های نظامی نیز به کمک دربار آمدند تا تمام توان در مقابل مخالفان خود بایستند. دادگاه سیار به موجب لایحه قانونی ۳۰ بهمن ۱۳۳۵ که به تصویب کمیسیون مشترک مجلس رسید محصول هماهنگی ارگان های همراه با سلطنت در این ایام بود. در این سال ها بسیاری از انقلابیون با دلیلی وی دلیل با سندوبی سند محکوم، راهی زندان یا حتی اعدام شدند. علاوه بر این باید به تصویب قوانینی چون ماجرای کاپیتولاسیون نیز اشاره کرد و از آن به عنوان یکی از دلایل تأیید کننده ضعف دستگاه قضایی، عدم استقلال آن و وابستگی به سلطنت نام برد. این فرآیندها در مقاطع مختلف و با عناوین گوناگون تا زمان پیروزی انقلاب ادامه داشت.

نظام قضایی ایران پس از پیروزی انقلاب اسلامی

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی و فروپاشی ارکان نظام شاهنشاهی، مدتی طول کشید تا نظام قضایی مبتنی بر نظام سیاسی جدید کشور تشکیل شود. از طرفی محاکمه چهره های جنایتکار رژیم پهلوی و ستاندن حقوق مردم یک نیاز حیاتی بود که باید به سرعت انجام می شد و به تعویق انداختن محاکمه این اشخاص تا تشکیل یک نظام جدید قضایی به مصلحت انقلاب نبود. از این رو در پنجم اسفند ماه ۱۳۵۷،

کمتر از دو هفته پس از پیروزی انقلاب اسلامی، دادگاه انقلاب به دستور امام خمینی و به ریاست حجت الاسلام صادق خلخالی برای محاکمه مجرمان رژیم شاهنشاهی تشکیل شد. در حکم صادر شده از طرف امام خمینی آمده است: «جناب حجت الاسلام آقای حاج شیخ صادق خلخالی دامت افاضاته به جنابعالی ماموریت داده می شود تا در دادگاهی که برای محاکمه متهمین و زندانیان تشکیل می شود حضور به هم رسانده و پس از تکمات مقدمات محاکمه با موازین شرعیه حکم شرعی صادر کنید.»

به چند دلیل تشکیل دادگاه های انقلاب اسلامی ضرورت داشت؛ اول اجرای احکام خدادا در مورد مجازات جنایتکاران نخستین خواست مردم بود و باید به آنها اطمینان داده می شد که جنایتکاران اصلی و آتش بیاران معرکه های خیانت و کشتار بسزای اعمال شان می رسند. ثانيا باید از هرج و مرج و اقدامات خودسرانه، با توجه به تبلیغات و تحریکات گروهک های کمونیستی و مسلح مخالف انقلاب کممکن بود دست به انتقام گیری ها و حتی تصفیه حساب های شخصی در سراسر کشور بزنند جلوگیری می شد. ضمن اینکه تشکیل دادگاه های انقلاب و اقدام سریع آنها در محاکمه مجازات عاملان اصلی کشتار مردم، فرصت سازماندهی و توطئه را از سران ارتش و ساواک شاه می گرفت و انقلاب را در افکار عمومی داخلی و جهانی تثبیت می کرد. محاکمات مزبور در حضور خبرنگاران و خانواده شهدا انجام می گرفت. طبق نقل روزنامه اطلاعات، «مراحلی که از دستگیری تا اجرای حکم طی می شد، این گونه بود: «به محض آنکه کسی از وابستگی درجه اول رژیم دستگیری می شود، او را به محل سکونت امام خمینی می آورند. در آنجا از او یک بازجویی مقدماتی به عمل می آید. در زمان بازجویی، گروهی از افرادی که با شخص متهم در یک سازمان کار می کرده اند و خود در نهضت انقلاب اسلامی سهمیه هستند، کلیه سوابق و اعمال او را در اختیار بازپرسان قرار می دهند. بر اساس نتایج حاصله از بازپرسی، متهمان تقسیم بندی می شوند، آنهایی که مدارکی علیه شان نیست آزاد می شوند. آنهایی که تنها مرتکب سوءاستفاده و خلافکاری و خیانت در اموال شده اند به دادگستری احاله داده می شوند، ولی آنها که جنایت کرده اند به ستاد موقت انقلاب [واقع در مدرسه راه] منتقل می شوند و محاکمه آنها در همان محل انجام خواهد گرفت. ۲۵ اسفند ۱۳۵۷ سخنگوی وزارت دادگستری اعلام کرد که به موجب یک لایحه قانونی که از تصویب دولت گذشته است، دیوان عالی کشور و دادگستری آن و نیز دادگاه های انتظامی و تجدید نظر انتظامی منحل شد. همچنین در این تاریخ امام خمینی طی پیامی دستور دادند محاکمات عمال رژیم سابق در دادگاه انقلاب مرکزی متوقف شود و این محاکمات پس از تهیه آیین نامه ویژه ای زیر نظر شورای انقلاب در دولت جریان یابد. در بخشی از این پیام آمده است: «نظر به اینکه تسریع در محاکمات و اجرای احکام خیمینی جنایتکاران فی الجمله منتفی شده، لازم است از این پس محاکمات زیر نظر شورای انقلاب اسلامی و دولت انقلاب اسلامی صورت گیرد و به همین منظور دستور داده شده است که شورای انقلاب اسلامی آیین نامه جدیدی تنظیم و تصویب نماید....»

بدین ترتیب محاکمات در دادگاه انقلاب تا ۱۵ فروردین ۱۳۵۸ متوقف شد و طبق دستور امام، شورای انقلاب مامور تدوین و تنظیم اولین آیین نامه قضایی در نظام جمهوری اسلامی شد که مقدمه ای بود برای تشکیل نظام جدید قضایی. پس از برگزاری فراندوم سراسری

و انتخاب «جمهوری اسلامی» از طرف مردم، در ۱۵ فروردین ۱۳۵۸ آیین نامه جدید دادگاه های انقلاب توسط شورای انقلاب تصویب و ابلاغ شد. به این ترتیب دادگاه های انقلاب که از ۲۵ اسفند در پی حکم امام و بعد از آن به دلیل تعطیلات نوروزی برگزاری فراندوم متوقف شده بودند از این تاریخ بر اساس آیین نامه جدید فعالیت های خود را از سر گرفتند.

بعد تدوین آیین نامه تا زمان تصویب قانون اساسی در آذر ماه ۱۳۵۸ نظام قضایی کشور تغییر ویژه ای نداشت و با تصفیه برخی نیروها در وزارت دادگستری و اخراج تعدادی از قضات در سراسر کشور به فعالیت های خود ادامه داد. در مرداد ماه ۱۳۵۸ مجلس خبرگان قانون اساسی تشکیل شد. وظیفه این مجموعه تدوین قانون اساسی منطبق با تعالیم اسلامی و احکام شرع بود. جلسات متعدد مجلس خبرگان پس از چند ماه به نتیجه رسید و در آبان ماه ۱۳۵۸ قانون اساسی جمهوری اسلمی ایران به تصویب رسیده و در آذر ماه همان سال مورد تأیید عموم قرار گرفت. فصل یازدهم قانون اساسی، به ساختار جدید دستگاه قضایی کشور پرداخته که با نام قوه قضائیه یکی از قوای سه گانه جمهوری اسلامی را تشکیل می دهد. البته قانون اساسی یکبار در سال ۱۳۶۸ اصلاح شد که در جریان این موضوع، بخشی از مواد مربوط به دستگاه قضایی کشور دستخوش تغییر شد. بر اساس قانون سال ۱۳۵۸، قوه قضائیه رئیس مشخصی نداشت و شورای اداره می شد و به جای قوه قضائیه، شورای عالی قضایی، امور قضایی کشور را در دست داشت. بر این اساس در قانون اساسی جدید شورای عالی قضایی حذف شد و ریاست دستگاه قضایی به رئیس قوه قضائیه منتقل شد.

شهید بهشتی، معمار قوه قضائیه

شهید آیت الله سید محمد بهشتی را بدون شک باید معمار نظام قضایی پس از انقلاب دانست. او در ۴ اسفند ۱۳۵۸ از طرف امام خمینی به عنوان اولین رئیس دیوان عالی کشور برگزیده شد که در آن زمان بالاترین مقام قضایی بود. شهید بهشتی گام های بسیاری در جهت اسلامی سازی تشکیلات و قوانین قوه قضائیه برداشتند، اما در همین زمینه می تواند دلایل عمده عنوان «معمار قوه قضائیه» برای او باشد؛ پس باید توجه تسمیه این عنوان را در جای دیگر جست و جو کرد. در سال ۱۳۵۸ شهید بهشتی ریاست قوه ای را برعهده گرفت که شدیدا نیاز به قاضی کاربلد و متدین داشت، بنابراین باید اولویت فعالیت با تربیت و جذب افراد مومن و معتدیه باشد. شهید بهشتی این چالش را با تأسیس دانشکده ای به بهترین نحو و تاسر احکامان حل کرد و این دانشکده زیربنایی برای قوه قضائیه شد. دانشکده ای که به دستور شهید بهشتی برای تربیت قضات دادگستری و کادر سازی در آن قوه راه اندازی شد و امروز راه خود را پس از ۳۰ و چند سال فعالیت با همان هدف اولیه و پس از طی فراز و فرود ادامه می دهد همان دانشگاه علوم قضایی و خدمات اداری است که مرجعیت تربیت قاضی در کشور است. در شرایط خاص اول انقلاب تدبیر ایجاد یک دانشکده تربیت قضات جز از عهده دانشمند و مدیری حازم چون شهید بهشتی بر نمی آمد، چرا که شرایط زمان اقتضای راه اندازی دانشکده ای که در آینده نیروهای خود را به دستگاه قضایی بفراستند، نداشت. از این رو ست شهید بهشتی می تواند به معمار قوه قضائیه می خوانند.

آگهی مناقصه عمومی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد آبادان در نظر دارد یک دستگاه فابروار را از طریق مناقصه عمومی از شرکت ها و فروشندگان واجد شرایط خریداری نماید. از کلیه متقاضیان دعوت می شود، جهت خرید اسناد مناقصه با در دست داشتن فیش واریزی به مبلغ ۵۰.۰۰۰ ریال به حساب سبیا شماره ۰۸۰۱۴۷۶۹۹۰۰۸ در وجه دانشگاه آزاد اسلامی واحد آبادان به امور حقوقی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آبادان مراجعه نمایند. میزان سپرده یا ضمانتنامه معتبر بانکی شرکت در مناقصه به مبلغ ۱.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال (یکصد میلیون ریال) می باشد که می بایست به شماره حساب سبیا ۰۸۰۱۴۷۶۹۹۰۰۸ واریز گردد و یاد ر قالب ضمانتنامه معتبر بانکی با موضوع تضمین شرکت در مناقصه که حداقل دارای ۳ ماه اعتبار از تحویل پاکت مناقصه باشد تسلیم دانشگاه گردد. پیشنهادها می بایست در دو پاکت مجزا الف (حاوی مدارک مناقصه و ضمانتنامه یا رسید سپرده شرکت در مناقصه) و ب (حاوی قیمت پیشنهادی) به صورت لاک و مهر تحویل دفتر واحد حراست گردد. پیشنهادها بازرگشایی و متعاقبا به برنده اعلام می گردد. ضمنا هزینه درج آگهی برعهده برنده مناقصه می باشد.

حداکثر زمان فروش اسناد: ۹۷/۱۲/۸
حداکثر زمان عودت اسناد: ۹۷/۱۲/۱۵
دانشگاه در رپا قبول پیشنهادات و انعقاد قرارداد مختار است و کلیه پیشنهادات مبهم و مشروط مردود خواهد بود. شرکت در مناقصه و دادن پیشنهاد به منزله قبول اختیارات و تکالیف دستگاه گذار است. **آدرس** (جهت مراجعه جهت خرید و تحویل اسناد): آبادان- بلوار آیت... طالقانی- دانشگاه آزاد اسلامی واحد آبادان- امورحقوقی- صندوق پستی ۶۶۶ تلفن: ۰۶۱-۵۳۳۶۰۱۲۲ فاکس: ۵۳۳۶۰۱۲۲

روابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آبادان

آگهی مناقصه

دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان در نظر دارد اجرای محوطه سازی دانشگاه فی (حدود ۷۵۰ مترمربع) را از طریق برگزاری مناقصه عمومی به پیمانکار واجد شرایط (حداقل پایه ۵) واگذار نماید. لذا از متقاضیان دعوت می شود جهت دریافت اطلاعات و اسناد مناقصه، حداکثر ظرف مدت هفت روز پس از تاریخ انتشار این آگهی به دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان به آدرس: سمنان- کیلومتر ۵ جاده دامغان (واحد عمرانی) مراجعه و نسبت به خرید اسناد مناقصه اقدام نمایند.
شرایط به شرح ذیل می باشد: ۱- سپرده شرکت در مناقصه مبلغ دویست میلیون ریال می باشد که می بایست به حساب سپرده شماره ۰۴۰۲۹۷۹۷۹۹۰۰۴ نزد بانک ملی شعبه معلم سمنان یا شماره ۱۰۸ واریز یا در قالب ضمانت نامه معتبر بانکی (دارای سه ماه اعتبار) با موضوع شرکت در مناقصه ارائه گردد.
۲- هزینه چاپ آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.
۳- دانشگاه در رد یا قبول هر کدام از پیشنهادات مجاز است.
۴- بابت خرید اسناد مناقصه مبلغ هشتصد هزار ریال به حساب سپرده شماره ۰۴۰۲۹۷۹۷۹۹۰۰۴ نزد بانک ملی شعبه معلم سمنان یا شماره ۱۰۸ واریز و اصل فیش هنگام خرید اسناد ارائه شود.

آگهی مناقصه عمومی

مناقصه گذار: دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین
موضوع مناقصه: خرید و اجرای سقف کاذب با کتاف ثابت با رنگ آمیزی مربوطه مهلت خرید و تحویل اسناد: از تاریخ چاپ آگهی به مدت ۱۰ روز کاری محل فروش اسناد: قزوین- بلوار نخبگان- بلوار پژوهشگران- دانشگاه آزاد اسلامی قزوین- دبیرخانه کمیسیون معاملات و با در دست داشتن معرفی نامه و اصل فیش واریزی به مبلغ ۳۰۰۰۰۰۰ ریال به شماره حساب ۰۸۰۱۵۲۱۳۶۰۰۰۸ نزد بانک ملی به نام دانشگاه آزاد اسلامی قزوین و در ساعت اداری به غیر از ایام تعطیلات (روزهای شنبه دانشگاه تعطیل می باشد) به آدرس مذکور مراجعه گردد (تلفن پاسخگویی ۰۲۸۳۳۶۷۵۷۸۵-۰ داخلی ۳۰۱۸-۶۰۲۶)
تحویل اسناد: دانشکده صنایع و مکانیک- طبقه هفک- اداره کل حراست نوع و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۳۵۰۰۰۰/۰۰۰ ریال که به صورت ضمانت نامه بانکی یا واریز به شماره حساب ۰۸۰۱۵۲۱۳۱۶۰۰۸ نزد بانک ملی می باشد.
- هزینه آگهی برعهده برنده مناقصه می باشد.
- دانشگاه در رد یا قبول کلیه پیشنهادات اختیار کامل دارد.
- به پیشنهادهای مشروط مبهم، فاقد تضمین ترتیب رتبه داده نخواهد شد.
شرکت در مناقصه و دادن پیشنهاد به منزله قبول اختیارات و تکالیف دستگاه مناقصه گذار و آیین نامه معاملات دانشگاه آزاد اسلامی می باشد.
پیشنهادهای واصله باید در دو پاکت جداگانه (ب) حاوی اسناد و مدارک و تضمین شرکت در مناقصه و (ج) حاوی پیشنهاد و آنالیز قیمت باشد. در صورت نقص مدارک لازم در پاکت (ب) یا بازرگشایی پاکت (ج) خودداری خواهد شد.

روابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

سازمان آگهی های روز نامه

آگهی مزایده عمومی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد فومن و شفت در نظر دارد یک بابوفه واقع در محوطه واحد فومن را از طریق مزایده به شکل اجاره با شرایط مشروحه واگذار نماید.
۱- واریز مبلغ ۱۰۰۰/۰۰۰ ریال به شماره حساب ۰۷۸۳۵۰۰۷۸۳۵۰۲۱۶۲۰ نزد بانک ملی شعبه فومن که مربوط به سپرده شرکت در مزایده می باشد.
۲- محل دریافت اسناد مزایده: فومن، خ انتظام، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فومن و شفت، دبیرخانه واحد.
۳- مهلت تحویل اسناد و تسلیم پیشنهاد ۱۰ روز از تاریخ آگهی می باشد.
۴- هزینه درج آگهی در روزنامه به عهده برنده مزایده می باشد.
۵- دانشگاه در رد یا قبول هر یک با تمامی پیشنهادات مختار است و کلیه پیشنهاد های مبهم و مشروط مردود خواهد بود.
۶- سایر شرایط در فرم های اسناد مزایده مندرج است. برای کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۰۹۵۳۴۷۳۳۰۹۵ تماس حاصل فرمایید.
دانشگاه آزاد اسلامی واحد فومن و شفت